

Надзея ПРАЦЬКО:

«Адкрый сваё сэрца!»

Гурт «РАВА» быў створаны пяць гадоў таму. З таго часу яго ўдзельнікі суадносяць сваю творчасць з беларускімі народнымі традыцыйнымі спевамі і адаптуюць іх да сучаснасці з дапамогай рока і электроннай аранжыроўкі. Гурт «Нельга забыць», у сваю чаргу, названы ў гонар аднаго з найлепшых твораў Уладзіміра Караткевіча. Усё пачыналася з таго, што вершы з аднайменнага рамана былі пакладзены на музыку, а затым і санеты Максіма Багдановіча. Надзея ПРАЦЬКО — скрыпачка і вакалістка ў абодвух гэтых гуртах.

(Заканчэнне на 8-й стар. «ЧЗ».)

На адным з выступленняў «Нельга забыць».

Нябачныя масты

МОЛАДЗЬ ЗАЎСЁДЫ ЗНОЙДЗЕ ПАРАЗУМЕННЕ

І межы для яе — не перашкода

Мемарандум аб супрацоўніцтве падпісалі першы сакратар ЦК БРСМ Андрэй Белякоў і старшыня Нацыянальнага савета маладзёжных арганізацый Азербайджанскай Рэспублікі Сеймур Гусейнаў.

Другі фінал конкурсу «100 ідэй для СНД» пройдзе ў Беларусі ў першым паўгоддзі 2018 года. Такое рашэнне было прынятае ў Баку, на пасяджэнні Савета па справах моладзі дзяржаў-удзельніц СНД. Беларусь у сталіцы Азербайджана прадстаўлялі член Савета Рэспублікі Нацыянальнага сходу Беларусі, першы сакратар ЦК грамадскага аб'яднання «Беларускі рэспубліканскі саюз моладзі», член Савета па справах моладзі СНД Андрэй БЕЛЯКОЎ і начальнік упраўлення па справах моладзі Міністэрства адукацыі Наталля ПШАНІЧНАЯ.

Мы сустрэліся з імі, каб задаць некалькі пытанняў:

1. Што ўяўляе сабой Савет па справах моладзі СНД і якія задачы ён вырашае?
2. Які працяг атрымае праект «100 ідэй для СНД»? Ці ёсць ужо прыклады паспяховай рэалізацыі ідэй фіналістаў?
3. Як вядзецца падрыхтоўка да XIX Сусветнага фестывалю моладзі і студэнтаў?
4. Традыцыйна краіна, абраная месцам правядзення Савета, дзеліцца з усімі сваім досведам у рэалізацыі маладзёжнай палітыкі. Што асабліва ўразіла ў Азербайджане?
5. Што яднае і што раз'ядноўвае сёння моладзь у краінах СНД?

(Працяг тэмы на 2-й стар. «ЧЗ».)

Знаёмства з прафесіяй

УБАЧЫЦЬ «КАРЦІНУ» ЗЛАЧЫНСТВА

ГЭТАЙ НАВУКАЙ ВАЛОДАЮЦЬ ЭКСПЕРТЫ-КРЫМІНАЛІСТЫ

Карэспандэнты «Чырвонкі. Чырвонай змены» наведалі Мінскі міжраённы аддзел Дзяржаўнага камітэта судовых экспертыз і пагутарылі з маладымі спецыялістамі — лейтэнантамі юстыцыі, судовымі экспертамі. Яны падзяліліся першымі ўражаннямі аб працы, расказалі, з якімі цяжкасцямі паспелі ўжо сутыкнуцца, і растлумачылі, чым у крыміналістыцы тэорыя можа адрознівацца ад практыкі.

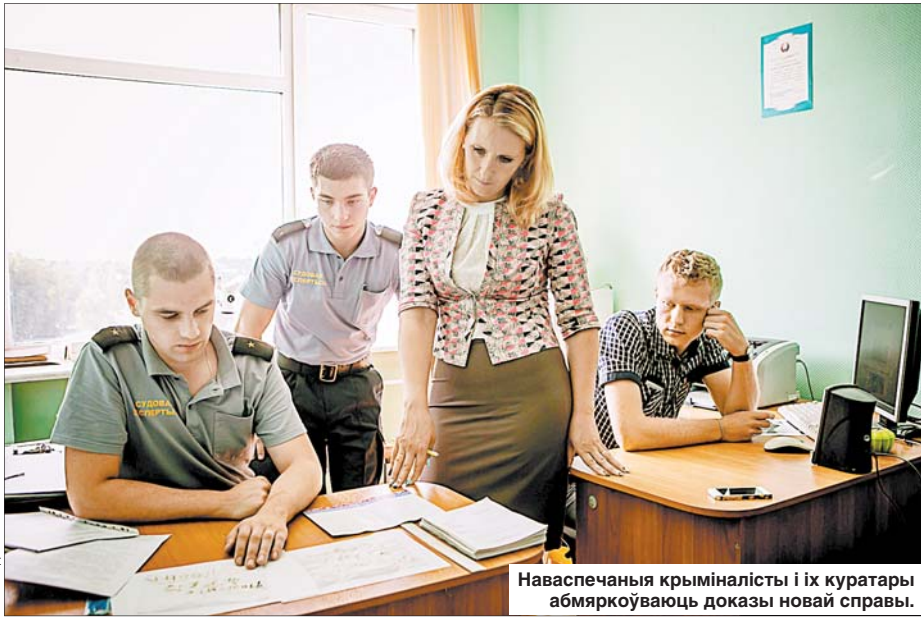
— У Акадэміі МУС сярод факультэтаў міліцыі, крымінальна-выканаўчага і следча-экспертнага я, не сумняваючыся, выбраў апошні. Напэўна, сваю ролю тут адыгралі і шматлікія фільмы пра работу крыміналістаў, і нейкая «таямнічасць» прафесіі, — згадвае падзеі пяцігадовай даўнасці Аляксей Яцкевіч.

— А на мой выбар паўплываў сусед, які працаваў у падобных падраздзяленнях. Мне заўсёды падабалася яго форма, ваенная выправа і мужнасць, — падтрымаў размову яшчэ адзін малады спецыяліст Мікалай Ярашэнка.

...Працоўны дзень судовага эксперта пачынаецца з інструктажу, заступлення на дзяжурства. Графік — з 9 да 18. «На суткі» спецыялісты прыходзяць да 8 гадзін раніцы.

— Спачатку было цяжка не спаць ноччу, але з часам уцягваешся. Што зробіш — служба, — каментуе Аляксей.

(Заканчэнне на 4-й стар. «ЧЗ».)

Фота Надзеі БУЖАН.

Наваспечаныя крыміналісты і іх куратары абмяркоўваюць доказы новай справы.